

มาร์ชป่าไม้

มาดงพงไพร
เพราะป่าไม้มีนของเมืองไทย
ลำดัดพิ้งใจ
ในชาติไทยเรานี้รุ่งเรือง

พวกเรารักษาใจกล้าหาญ
อดทนผจญภัยอันตราย
มุ่งทำงานบำรุงความพิทักษ์ป่าการ
ป่าไม้ของเรารักษาไทย
ม่านนี้คือมณีมีค่าอันนัธ
มือเกิดแห่งทรัพย์อันหนองเนื่อง
มาจะงามเราต้องผดุงทะนุบำรุงไว้ดี
ป่าไม้เสริมไทยมกร

มุกไม่เราไม่ข่อท้อรอร่า เรารักทนต์ไพร
เผ่ากนอมทรัพย์สินของชาติไว้
ขอชาติไทยเรานี้รุ่งเรือง
ในชาติไทยเรานี้รุ่งเรือง
รักษาแนวด่านมาดงพงไพร
ใจและกายเราไม่ถนไน
เนื่องก้นไม้ก่อนทุก
อุทิศชีวิตจิตใจรักษาพนาจีนง
ม่านนี้กันภัยชั่วจไทยในสุทหลื่อง
นี้เทเมืองกันไทยวิไลศรี
ดุจดั่งมีดลักรักษาการ
อุทิศชีวิตแน่นอน รักษาพนาจีนง

คณะวนศาสตร์เป็นหนึ่งในสี่คณะแรกแต่เริ่มต้นตั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีกทั้งมีการตั้งวิทยาลัยวนศาสตร์ ที่จังหวัดแพร่ก่อนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ถึง ๖ ปี กว่าจะมาเรียนร่วมกันกับคณะอื่นที่บางเขน ในราวปี ๒๔๙๙ จึงมีวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างจากคณะอื่น โดยเฉพาะการคาดเข็มขัดหัวเหลี่ยม ปี ๒๕๑๐ ที่พวกเราเข้าเรียนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น คณะวนศาสตร์มีศาสตราจารย์ถึง ๔ ท่าน คือ ศ.เทียม คมกฤส คณบดี ศ.เทอด สุปรีชากร รองคณบดี ศ.พิทย หัมพานนท์ หัวหน้าแผนกวิชาวิศวกรรมป่าไม้ และ ศ.โชติ รักติประกร หัวหน้าแผนกวนผลิตภัณฑ์ ทั้ง ๔ ท่านจบการศึกษาจากต่างประเทศทั้งสิ้น คณบดีเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้ ศ.เทอด เคยเป็นป่าไม้เขตเชียงใหม่ และเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยวนศาสตร์คนสุดท้าย ท่านเป็นผู้ที่ต่อสู้จนได้มาซึ่งเงินอุดหนุนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อันมาจากเงินป่าสัมปทานของกรมป่าไม้ ที่ภายหลังองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้เข้าทำไม้และให้เงินอุดหนุนมหาวิทยาลัย จำนวนปีละ ๓ ล้านบาท เงินจำนวนนี้ได้ใช้อุดหนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยติดต่อกันมาหลายปี เรื่องเหล่านี้เป็นประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ในปี ๒๕๑๐ นั้นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับผู้สอบเข้าศึกษาต่อคณะวนศาสตร์ จำนวน ๑๓๐ คน ออกไปบ้าง ย้ายออกบ้าง ย้ายเข้าบ้าง ในที่สุดจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน ๑๑๖ คน ที่เรียน ๑๖๐ หน่วยกิต ใน ๓ สาขาวิชาเอก มีนิสิตมากเป็นลำดับ ๓ ถัดจากคณะเกษตร คณะเศรษฐศาสตร์ และบริหารธุรกิจ นอกจากเรียนตามปกติแล้ววันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๐ มีการวิ่งทดสอบระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร เพื่อให้นิสิตทุกคนได้ประเมินตนเองว่าจะเรียนต่อดีหรือไม่โดยวิ่งจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปากเกร็ด หลักชัยอยู่หน้าตึกชีววิทยา

ปิดภาคเรียนที่ ๑ นิสิตคณะวนศาสตร์ ต้องเข้าไปดูงานในป่าให้ครบหลักสูตรที่เรียนวิชาการจัดการป่าไม้ ๑๑๑ จำนวน ๑๕ วัน ในปีนี้พวกเราไปดูสภาพป่าที่สถานีฝึกนิสิตวนศาสตร์วังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ขณะนั้นยังเป็นป่าอุดมสมบูรณ์เริ่มมีทางลาลองยุทธศาสตร์ สายกบินทร์บุรี-ปักธงชัย มีหอพักสร้างใหม่ ๒ หลัง ให้พวกเราเข้าพัก ออกจากปักธงชัย เดินทางไป อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ดูการทำไม้ของบริษัทศรีมหาราชาอันเป็นบริษัทของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พวกเราพักแรมค้างคืนที่บ้านพักชายทะเลของบริษัท เดินทางเข้าไปดูการทำไม้จากป่าสัมปทานของบริษัทโดยรถไฟเล็ก รวมทั้งใช้รถไฟเล็กขนไม้จากชายเขตจังหวัดชลบุรีต่อกับจังหวัดระยอง

ออกจากบริษัทศรียหาราชา เราเดินทางไปปากน้ำเวฬุ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดจันทบุรี เพื่อไปดูป่าชายเลน ในตอนนั้นมีการใช้ไม้โกงกางเผาถ่านทำฟืนเป็นอันมาก ที่นี่เราพักที่หน่วยจัดการป่าชายเลนปากน้ำเวฬุ อันมีรุ่นพี่ของพวกเราเป็นหัวหน้าหน่วย พวกเรา ร้อยกว่าชีวิตนอนกันระเกะระกะที่บ้านพักหัวหน้าหน่วยบ้าง บ้านพักพนักงานบ้าง รวมทั้งโรงเก็บเรือและที่ว่างที่พอจะนอนได้ ห้องส้วมเฉพาะกิจทำสะพานยื่นไปในป่าชายเลนให้พวกเราได้ใช้ถูกสร้างขึ้นมา เข้าๆ ขึ้นมานั่งกันสลอนไปหมด พวกเรานั่งเรือไปดูป่าชายเลนไกลพอสมควร และอาจารย์ยังให้พวกเราท่องน้ำไปดูรากต้นโกงกางกัน กลับจากล่องมานอนพักมหาวิทยาลัยหนึ่งคืน ตื่นเช้าไปดูอยู่ไม่บางปะอินขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เป็นไม้สักที่ล่องแพมาจากภาคเหนือ เก็บไว้รอจำหน่าย ดูงานวันนี้แค่ครึ่งวันก็จบ

กลับมาเรียนภาคปลาย เทอมนี้กิจกรรมในมหาวิทยาลัยมีมากมาย ชาววนศาสตร์มีการวิ่ง ๑๕ กิโลเมตร วันเสาร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๑ วันนั้นเราวิ่งจากสนามบินดอนเมืองมายังหลักชัยเดิมหน้าม้าขาว ต้องวิ่งทุกคนตั้งแต่ปี ๑ ถึงปี ๓ ครั้งนี้ พี่นิมิตร ศรีภักดี รุ่น ๒๕ ตัวเต็งเข้าที่ ๑ เป็นปีที่ ๓ ได้เข็มขัดทองคำไปครอง พวกเราได้ผ่านการทดสอบ ตอนปลายมีกีฬาชาวป่าที่สนามอินทรี จันทรสถิตยประกอบด้วยเสื้อไม้ ผ่าฟัน ชีจรรย์ยานพลัด ๔ คูณ ๔๐๐ เมตร ตกค่ำมีการรับน้องคณะวนศาสตร์รุ่น ๓๓ ที่คณะวนศาสตร์ พวกวนศาสตร์เดินรอบกองไฟกัน ในการนี้มีการประกวดเทพีอินเดียนแดงที่จัดต่อเนื่องกันมา ขณะนั้นคณะวนศาสตร์ไม่มีนิสิตหญิงเป็นของตนเองกว่าจะมีอีก ๑๐ ปีล่วงไปแล้วจึงมีนิสิตหญิงในมหาวิทยาลัยมาร่วมประกวดเทพีอินเดียนแดงกัน สมัยนั้นแต่งตัวกันธรรมดามากใช้กระดาดแข็งมาเขียนลายติดขนไก่ เป็นหมวกอินเดียนแดงได้แล้ว เสื้อผ้าน่าจะเป็นผ้าดิบเขียนลายทำนองนี้ มีการเดินโชว์ก่อนการประกวด โดยคณะอาจารย์เป็นผู้ให้คะแนน ในปีนี้เราได้เทพีอินเดียนแดงชื่อ วิไลวรรณ รัตนโกสุม (นิด) สาวเศรษฐศาสตร์ รองอีก ๔ คน คือ กุลฉวี ลีลพจน์ อรพันธุ์ บรรจงศิริ จากคณะเกษตร อัญชลี สุขโหด (จิม) จากคณะสัตวแพทยศาสตร์ และ วรรณวิภา จ้าวสุวรรณ (นก) จากคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ งานเป็นไปอย่างสนุกสนาน และเทพีกับรองเทพีในปีต่อไปจะเดินนำขบวนแห่ของคณะวนศาสตร์ในการรับน้องใหม่

ต้นเดือนเมษายน ๒๕๑๑ วนศาสตร์รุ่น ๓๓ ต้องเข้าป่าไปเล่นสงกรานต์ในป่า โดยที่ยังไม่ได้ฟังผลสอบว่าจะออกมาประการใด การไปในปีแรกนี้เรียน ๒ เดือนใน ๓ วิชา ๖ หน่วยกิต ประกอบด้วยนิเวศน์วิทยาป่าไม้ รุกขวิทยา และการคณิตป่าไม้ พวกเราทำตามคำแนะนำจากอาจารย์และรุ่นพี่ นำแม่ครัวจากแถวๆ บาร์นันแหละ มีลูกมือไปด้วยสักคนสองคนนี่แหละ หาข้าวให้นิสิตและอาจารย์กินกันร้อยกว่าคนวันละ ๓ มื้อสองเดือนเต็ม เราไปสถานีฝึกนิสิตวังน้ำเขียว ปักธงชัย ที่นี่มีหอคอนข้างใหม่ ๒ หอ ชื่อไกลนุชกับไกลบ้าน ไฟฟ้าที่นี่เป็นไฟฟ้าปั่น แต่น้ำที่ใช้ที่นี่ค่อนข้างสะอาดเพราะต่อท่อมาจากบนเขามาใส่ถังพักไว้

ร้อยกว่าคนแบ่งเป็น ๑๒ กลุ่มสำหรับการแบ่งงานกันทำและไปจ่ายตลาดที่ปักธงชัย สองวันครั้ง แต่ละกลุ่มจะผลัดกันออกไปจ่ายตลาดกับแม่ครัว เราเรียนเรื่องสภาพป่า ชนิดของป่า รวมทั้งการเจนับ

ป่าไม้ ที่เราต้องเรียนและจดจำกันได้ก็คือ การศึกษาพันธุ์ไม้ที่ปภังชชัยนี้ อาจารย์พาพวกเราไปดูพันธุ์ไม้ต่างๆ ในป่าจำนวน ๖๐ ชนิด ไปดูลำต้น ดอก ใบ เมล็ด ที่มีอยู่ขณะนั้นและศึกษาชนิด ตระกูล การใช้ประโยชน์ รวมทั้งแต่ละกลุ่มช่วยกันเก็บใบมาจัดพิมพ์ใบให้เห็นเส้นใบและขนาด ให้ทุกคนที่เรียนแล้วแต่ละคนกรอรายละเอียด ตอนสอบอาจารย์จะเลือกชนิดไม้ประมาณ ๒๐ ชนิดจาก ๖๐ ชนิด มาให้ดูใบ ดอก ส่วนประกอบต่างๆ ที่มีวางไว้ใต้ต้นไม้ให้แต่ละคนเดินไปสอบ เอาย่อๆ ก็แล้วกัน ที่นี้เราทั้งเรียนในโรงอาหารและเดินป่าขึ้นไปศึกษาพันธุ์ไม้บนเขาโลดถึง ซื่อนี้จริงๆ นะไม่ใช่พูดเล่น มีแม่ค้ามาขายของบ้างขายทุกรุ่นที่มาฝึกงาน ตอนเย็นเตะฟุตบอลกันบ้าง เตะตะกร้อบ้าง บางกลุ่มออกไปกินเหล้าบ้านลุงทรัพย์ที่อยู่ไม่ไกลนักเป็นเหล้าป่ากับต้มไก่

เกือบลืมไปเรื่องสำคัญในการออกป่าของรุ่นเราที่มีประวัติศาสตร์ต่างประเทศมาร่วมอยู่ด้วย กล่าวคือ ใน ๑๒ กลุ่มที่จัดนี้จะผสมปนเปแล้วแต่ความพอใจของการมารวมกลุ่มกัน ที่สำคัญคือนอนใกล้ๆ กันและทำงานร่วมกัน มีอยู่ ๒ กลุ่มที่เด่นดังรู้จักกันดีคือ กลุ่มเยอรมัน อันประกอบด้วยคนภาคใต้จับกลุ่มกันพูดค่อนข้างห้วนและเร็วตามธรรมเนียมการพูด อีกกลุ่มคือ กลุ่มฝรั่งเศส ประกอบด้วยผู้ที่มาจากภาคเหนือ เสียงลากๆ ซ้ำๆ เวลาสองกลุ่มนี้ตื่นจะมีเสียงภาษาดังขึ้นมาก เป็นที่น่าสังเกตคือกลุ่มเยอรมันชอบกินผัก เข้าป่าไปเจอยอดมะกอก ยอดตัว หรือผักอื่นๆ ก็จะหอบกลับมากินกับข้าว

เรียนได้ครบ ๑ เดือน ต้นเดือนพฤษภาคมย้ายไปเรียนที่หาดวนกร ห้วยยาง อ.ทับสะแก ประจวบคีรีขันธ์ มีความสุขมากจากป่ามาตากอากาศชายทะเล ที่นี่เป็นสวนป่าห้วยยางและสถานีวิจัยวนกรรมห้วยยาง มีหาดทรายสวยงาม ต้นสนเรียงรายยาวกว่า ๗ กิโลเมตร รวมทั้งเป็นสถานีวิจัยนิสิตวนศาสตร์ ห้วยยางมีหอพักค่อนข้างใหม่ ๒ หอ คือ ยางทรายกับยอดสน สำหรับพวกเรา ๑๐๐ กว่าคน มีบ้านพักอาจารย์อยู่ใกล้ชายทะเลมีชัยภูมิเหมาะสำหรับการสอดส่องดูแลพวกเรา และที่นี่ใช้เครื่องปั่นไฟฟ้า น้ำที่ใช้เป็นน้ำบาดาล ทางสวนสูบไว้ให้ใช้กัน ตกเย็นเล่นฟุตบอลกันบ้าง เตะตะกร้อกันบ้าง บางกลุ่มเล่นกีตาร์ร้องเพลงสากลกันสนุกสนานที่จำแม่นอยู่เพลงหนึ่ง คือ เพลง Sanfrancisco ก็จะร้องกันว่า If You're going to Sanfrancisco เพื่อนๆ ร้องท่อนฮุทวนไปทวนมาจนหลายวัน เพื่อนถามว่า เมื่อไรถึงจะถึงซานฟรานซิสโกเสียที จนป่านนี้เกือบ ๕๐ ปี ยังไม่ถึง Sanfrancisco เลย ลุงบัว ใครเป็นนักร้องบ้างลองถามเอ็ดดู พวกเราเล่นน้ำทะเลกันสนุกสนาน บางคนตัวขาวก็ตากแดดจนผิวลอก กลางคืนถึงจะไม่มีสาวๆ พอเดือนหงายเราก็ไปจับปูลมมาต้มกินจนท้องเสียกันไปหลายคน

ที่นี่เรียนพันธุ์ไม้ อีก ๖๐ ชนิด รวมเป็น ๑๒๐ ชนิด รวบรวมส่งผลงาน เช่นเดิมแต่บริเวณใกล้ๆ มีแต่ไม้ชายหาดเราต้องไปเรียนที่น้ำตกห้วยยางรวมทั้งในป่า อาจารย์พาเดินไปผจญทางผจญปลิง ใกล้เทือกเขาตะนาวศรี อาจารย์สุรพัฒน์ รัตนโกเศศ ท่านแข็งแรงและเดินเร็ว พวกเราที่เป็นนักกีฬา เดินแข่งกับท่าน อาจารย์ก็ไม่ยอม กลัวเสียชื่อเสียงเดินตลุกกันอย่างแรง ไม่รอพรานนำทางเตลิดเปิดเปิง หลงทางเกือบข้ามสันเขาไปฝั่งพม่าให้กะเหรี่ยงจับตัวไปเสียแล้ว กลับมาแล้วทั้งลูกศิษย์และอาจารย์ ต้องกลับมาใช้ยาหม่องนวดขาขึ้นเป็นการใหญ่

ต้นเดือนมิถุนายน ๒๕๑๑ พวกเราเดินทางกลับไปบางเขน ผลการเรียนเรารู้กันบ้างแล้ว เพราะพวกที่ร้อแร่ไปจะไม่รอดกลับมาดูผลสอบกัน และมาวิ่งไม่ให้มีการรีไทร์ ขอแค่พักการเรียนหรือลดจำนวนหน่วยกิต ที่ประสบผลสำเร็จในรุ่นเรานี้แหละ กลับมาใกล้เวลาเปิดเทอม ลงทะเบียนเข้าไปอยู่ตึกอยู่หอกัน แล้วพวกเราทำตัวเหมือนรุ่นพี่ที่เราโกรธแค้นมา มารับน้องใหม่กัน

ต้นเดือนเมษายน ๒๕๑๒ ได้เวลาไปเข้าป่าอีก เทียนี่สนุกสนานกันดี ได้ไปแอ่วเมืองเหนือ พวกเราร้อยกว่าชีวิตขึ้นรถไฟชั้นสามจากกรุงเทพฯ ไปลงลำปาง บนรถไฟขบวนเดียวกันนั้น มีรุ่น ๒๗ คณะประมงนั่งรถไฟโบกี้ติดๆกัน ไปฝึกงานที่สถานีประมงพะเยา อันสมัยนั้นขึ้นกับจังหวัดเชียงราย แล้วชาววนศาสตร์นั่งรถยนต์ไปสวนป่าห้วยทากทางเดียวกับพะเยานั้นแหละ สวนป่าห้วยทากนั้นห่างจากลำปางราวๆ ๕๐ กิโลเมตร เส้นทางเดิมนั้นคดเคี้ยวมาก มีทางโค้งที่เรียกว่า โอเมก้า อยู่หลายตัว พวกเราต้องเรียนที่สถานีฝึกนิสิตห้วยทากนี้ ๒ เดือนเต็ม ใน ๒ วิชา ๕ หน่วยกิต เช่นเดิมมีหอพัก ๒ หอ สภาพคล้ายๆ ปักธงชัยและห้วยยาง มีใต้ถุนสูงไว้เรียนหนังสือและกินอาหาร

การเรียนที่นี่เรียนเรื่องสภาพป่าและวิชาการทำทางในป่าเพื่อชักลากไม้ อาจารย์สอนพวกเราใต้อาคารนอน และพาไปเดินป่าดูป่าและพันธุ์ไม้ ก่อนวันสงกรานต์ที่พวกเราจะได้พักเรียนแล้วไปเที่ยว น่าจะ ๓ วันราวๆ นี้ วันนั้นอาจารย์พาเราเข้าป่าเดินไปลึกมาก เอาข้าวห่อไปกินกลางวันกินเสร็จ อาจารย์ก็ปล่อยให้กลับหอ ใครจะไปไหนก็ไปอีกสามวันกลับมาเรียน ส่วนใหญ่ไปแล้วกลับไม่ทัน อาจารย์เลยสอบย่อย ที่นี่เรียนกันนานมากทีเดียว เรามีกีฬาเล่นประจำคือ ฟุตบอล บางครั้งอาจารย์ท่านมาเล่นด้วย อาจารย์แต่ละท่านแข็งแรงมากส่วนใหญ่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย พวกเราได้มีโอกาสต้อนรับท่านอธิการบดี ศาสตราจารย์อินทรี จันทรสถิตย์ ที่ท่านมาเยี่ยมเยียนเราถึงหอพัก บางคนต้องรีบไปใส่เสื้อมารับท่านเพราะที่สวนสักห้วยทากนั้นร้อนเสียเหลือเกิน อยู่ที่นี่ต้นเดือนมิถุนายน

เรากลับบางเขนไปเลือกวิชาเอกกัน มีสาขาการจัดการป่าไม้ที่คนเลือกมากที่สุด สาขานุรักษ์วิทยา รองมา น้อยที่สุดคือ สาขาวนผลิตภัณฑ์ ซึ่งปี ๓ ไม่ต้องเข้าป่าอีกแล้ว ปี ๓ เทอมต้นนี้มีวิชาภาพถ่ายทางอากาศที่วิชาเอกการจัดการป่าไม้และอนุรักษ์วิทยาต้องเรียน ใช้ในการแปลภาพถ่ายจะได้ทราบถึงชนิดและจำนวนทรัพยากรป่าไม้ แม้ว่าเราจะเคยเรียนกับนิสิตหญิงในบางวิชาก็ตามที่น่าตื่นเต้นคือ ครึ่งนี้เป็นครั้งแรกที่มีสุภาพสตรีมาเรียนบนตึกคณะ แถมสวยเสียด้วย ทำให้บรรยากาศการเรียนสดใสขึ้นทันตาในช่วงนี้ ถ้าจำไม่ผิดเธอชื่อ จรัสพิมพ์ ประยูทธเสนีย์ จบอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ที่มาเรียนเนื่องจาก เธอจะเข้ารับราชการทหาร จึงต้องมาเรียนวิชานี้เพิ่มเติม พวกเราสดชื่นเวลาเรียนเธอมักจะนั่งข้างหลัง พวกเราก็หันไปมองเธอที่แต่งชุดสวยๆ มาเรียนเกือบทุกชั่วโมง เวลาทำ Lab มีพวกเราหมีขม้นไปช่วยแนะนำกันหลายคน

ต้นเดือนเมษายน ๒๕๑๓ พวกวณผลิตภัณฑ์ไปดูงานโรงงานไม้และอื่นๆ ในเมืองกัน การจัดการป่าไม้กับอนุรักษ์วิทยาวิชาแรกรวมกันแล้วแบ่งครึ่ง ครึ่งหนึ่งไปเรียนที่สวนป่าห้วยมุด จังหวัดสุราษฎร์ธานี อีกครึ่งหนึ่งไปสวนป่าผานกเค้า จังหวัดขอนแก่น ทั้งสองเรียนวิชาเดียวกันคือวิชาปลูกสร้างสวนป่าที่เราต้องปฏิบัติจริง ครึ่งนี้เราไปทำงานที่สวนป่าของกรมป่าไม้มีรุ่นพี่เป็นหัวหน้าสวนเราไปเป็นคนงานกินข้าวปลาอาหารฟรีมีแม่ครัวของสวนทำให้กิน ขอเล่าเหตุการณ์ที่ผานกเค้า ในการเรียนวิชานี้อาจารย์ได้ให้เราทำงานเยี่ยงคนงานสวนป่า เพื่อที่เวลาเราไปทำงานจะได้ประเมินได้ว่าคนงานแต่ละคนทำงานได้เท่าใด เริ่มตั้งแต่ชุดแปลงเพาะเมล็ดสัก ถอนและตกแต่งเหง้าสัก เพื่อนำไปปลูกปลูกเหง้าสัก ถางหญ้าในสวนป่า รวมทั้งตัดสายขยายระยะต้นสัก ที่นี่เราน่าจะเรียนประมาณ ๒๐ วัน มีเรื่องน่าสนใจคือ มีการแข่งกันวิ่งขึ้นภูกระดึง

เสร็จงานผานกเค้าและห้วยมุด ไปรวมกันที่บางเขนคราวนี้ทั้งสองสาขาวิชาเอกแยกย้ายกันไปเรียน พวกการจัดการป่าไม้ไปเรียนการคิดป่าไม้ชั้นสูงที่ปึกธงชัย ได้ข่าวว่าพรรคพวกโดนแต่น้อยบางคนหน้าบวมมากเลย แต่วิชาเอกอนุรักษ์วิทยาขึ้นรถไฟไปเชียงใหม่ เรียนการจัดการลุ่มน้ำ ไปพักอยู่ที่บ้านพักดอยบวกห้าหลังพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ คราวนี้ไปน้อยที่สุด ๒๐ กว่าคน มีรุ่นพี่หลายคนที่จบอนุปริณญา มาเรียนด้วย ที่นี่ขนาดหน้าร้อนยังค่อนข้างเย็น อยู่ที่บ้านพักเดินไปพระตำหนักไปเก็บข้อมูลไปไม่รวบ้าง ไปวัดการสะสมของตะกอนบ้าง อาจารย์เห็นแรงมากให้ไปทูปเขื่อนก็มี วันหยุดลงไปกินข้าวในเมือง ไปหาเพื่อนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พักเดียวอาจารย์พาไปตั้งเต็นท์ บนสันเขาทางเดินของแมวดอยปุยเพื่อสำรวจห้วยแม่โน อันเป็นสาขาของแม่น้ำสาและแม่น้ำปิง ครึ่งนี้เป็นครั้งแรกที่นอนบนยอดเขา อาจารย์ให้สำรวจแ่งนบชนิดไม้ มีการเดินสำรวจเป็นกลุ่มบางกลุ่มได้เชือกโหนข้ามเขาไปก็มี แต่รุ่นพี่บางคนทำงานกรมป่าไม้เรื่องสำรวจป่ามานานแล้ว ใช้กล้องส่องทางไกลดูไม่นานก็ใส่รายชื่อชนิดไม้ได้แล้ว มีการหลงป่าเป็นปกติขอไม่เล่าเพราะเรื่องยาว

ต้นเดือนมิถุนายน ๒๕๑๓ กลับไปเป็นพี่ใหญ่แล้ว คราวนี้มีกิจกรรมมากมายเหมือนเดิมให้พวกเราได้มีส่วนร่วม ในปีนี้ ศาสตราจารย์เทียม คมกฤส คณะบดีคณะวนศาสตร์ของพวกเราถึงแก่กรรมในวัยที่ไม่สมควร พวกเราเสียใจกันมากเพราะท่านรักและเมตตาพวกเรามาก ครึ่งกระนั้นนิสิตวนศาสตร์

ทุกคนใส่เสื้อขาวผูกไทด์ดำไว้ทุกข์ให้ท่านโดยพร้อมเพรียงกัน คณะวนศาสตร์ได้คบดีใหม่อันเป็นลูกหม้อคนแรกของวนศาสตร์ คือ ศาสตราจารย์ ดร.สง่า สรรพศรี วนศาสตร์รุ่น ๑๗ ในปีนี้มีรุ่นน้องปี ๑ ของคณะวนศาสตร์ชุดหนึ่งที่ได้สิทธิพิเศษไม่ต้องประชุมน้องใหม่ของคณะ โดยไปซ้อมดนตรีที่มี พินิจ บัวแดง ไปคอยดูแล นิสิตชุดนี้คือ วง The Forester นั่นเอง วงนี้เล่นเพลงสากลวัยรุ่นสมัยนั้นเรียนกันไม่นานส่วนใหญ่แล้วเรียนจบตามกำหนด รุ่นเราในคณะวนศาสตร์จบเกียรตินิยม ๒ คน นั่นคือ เดชา ศรีพิพัฒน์กุล และ สนธยา เกียรติงาม ได้เวลาไปทำมาหากินด้วยตนเองแล้ว

เรียนวนศาสตร์บางคนนึกว่าคงเข้ากรมป่าไม่ได้เลย ขอชี้แจงดังนี้ รุ่นแรกๆ ที่เรียนนั้นส่วนหนึ่งเป็นข้าราชการกรมป่าไม้และจบมัธยมศึกษา ๔ ในสมัยกระโน้นรับไม่มากนักมีอัตราบรรจุตลอดราวๆ รุ่น ๑๐ กว่าๆ ก็เริ่มมีตำแหน่งบ้างไม่มีบ้างต้องเป็นลูกจ้างรอไปก่อน พอย้ายมาอยู่บางเขนที่เมืองแพร์ตั้งโรงเรียนป่าไม้ปี ๒๔๙๙ สังกัดกรมป่าไม้ เบื้องต้น รับข้าราชการกรมป่าไม้เข้าเรียนเช่นเคย ต่อมาจึงรับนักเรียนที่จบการศึกษามัธยมปลายเข้าเรียนระยะเวลา ๒ ปี เรียกว่า ประกาศนียบัตรอาจารย์สนธิ บุญพิทักษ์ เล่าให้ฟังว่าผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้แพร์ รุ่นแรกๆ ท่านมีสัมพันธ์อันดีกับ ก.พ. และสำนักงบประมาณจึงขอตำแหน่งพนักงานป่าไม้จัตวาไว้รองรับนักเรียนป่าไม้แพร์ ๖,๐๐๐ อัตราสำหรับนักเรียนโรงเรียนป่าไม้เรียนฟรี กรมป่าไม้มีพันธะที่ต้องรับนักเรียนป่าไม้เข้ารับราชการทั้งหมดจบแล้วบรรจุเลย สำหรับผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรีจากคณะวนศาสตร์ต้องมีอัตรานักวิชาการป่าไม้ตรีว่าง จึงจะมีการสอบบรรจุเข้ารับราชการ ดังนั้นปริญญาตรีวนศาสตร์จึงได้รับการบรรจุแบบกระป๋องกระแพรง บางคนจึงเบนสายไปทำงานอื่น

ต้องขอชี้แจงเกรงว่าผู้อ่านจะสับสน พวกเราสอบเข้าทำงานกรมป่าไม้ที่เดียวกัน แต่เนื่องจากมีการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม จึงเปลี่ยน ๔ ส่วน คือ กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ป่าไม้จังหวัดโดนย้ายไปเป็นทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมจังหวัด ขึ้นกับสำนักปลัดกระทรวง ป่าไม้เขตอุยบุท ทั้ง ๒ กรมใหญ่ คือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กับ กรมป่าไม้ มีผู้อำนวยการสำนักกันทั้งคู่เหมือนมีป่าไม้เขตทั้งสองกรม เลยสับสนนิดหน่อย พวกป่าไม้ยังงงเลย เพราะฉะนั้นอาจไม่เข้าใจที่เขียนบ้าง มารู้อัจฉริยะศาสตร์ ๓๓ กันดีกว่า ขอชวนสนาามมาร์ชป่าไม้ ๑๑๖ คนดังนี้

เกษม เจริญรัตน์ พี่เขมของเราคนพระนครศรีอยุธยา จบโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา แล้วไปเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นมาก่อน จบแล้วทำงานป่าไม้เขตพิษณุโลก เสียชีวิตไปหลายปีแล้ว

กรีธา พงษ์พานิช คนยะลา มาจากอำนวยการศิลป์ จบแล้วทำงานทางด้านอุทยานแห่งชาติ

เกียรติก้อง พิตรปรีชา หนุ่มรูปหล่อเมืองตรัง จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย นักบาสเกตบอลมหาวิทยาลัย ตอนเรียนก้องรู้จักแต่สาวสวยๆ ทั้งนั้น ทำงานทางด้านวนวัฒนวิจั ของกรมป่าไม้ที่จังหวัดกาญจนบุรีมาตลอด เกษียณอายุแล้ว มีบ้านอยู่เมืองกาญจน์ไม่ค่อยได้ไปไหน

โกวิท คบหมุ่ คนโคราช เป็กไก่อดีตรองสารวัตรใหญ่นิติธ จบมาจากราชสีมาวิทยาลัย มาเป็น นักฟุตบอลของมหาวิทยาลัย จบแล้วไปทำงานที่สำนักงานป่าไม้เขตนครราชสีมา วนเวียนอยู่โคราช จนเกษียณอายุราชการ

ไกรลาส เทพสัมฤทธิ์พร หนุ่มสวนกุหลาบ คนกรุงเทพฯ เป็นนักฟ่งแหลนของมหาวิทยาลัย ควบกับนักชอฟบอล ทำงานทั้งต้นน้ำ เพราะชักล้าไม้ และฝีกอบรม

ดร.คงศักดิ์ ภิญญูญาฤกษ์ คนกรุงเทพฯ มาจากไพศาลศิลป์ อดีตผู้แทนคณะวนศาสตร์ และนักยูโดมหาวิทยาลัย ไปทำงานเมืองงาวด้านบำรุงพันธุ์ไม้สักได้ไม่นาน จบปริญญาโท เอก จากออสเตรเลีย แล้วไปทำงานองค์การระหว่างประเทศที่ประเทศออสเตรเลีย มีครอบครัวที่โน่น

จรรยา หนูเกื้อ หนูแม่ปั๊กได้จบมาจากมหาวิทยาลัย สงขลา จบแล้วไปทำงานที่สำนักงานป่าไม้ เขตสงขลาอยู่แห่งเดียว จนเกษียณอายุราชการ เสียชีวิตแล้ว

จิระ รังสิกรพุม เศรษฐีเพชรบูรณ์ มาจากอำเภวยศศิลป์ ทำงานกองจัดการที่ดินป่าไม้ เกษียณอายุราชการที่สำนักงานป่าไม้เขตปราจีนบุรี ตอนนี้อยู่บ้านแถวลาดปลาเค้า

จิระศักดิ์ เลียงธนาภัก ลูกไก่ เป็นคนสุราษฎร์ธานี จบจากโรงเรียนสุราษฎร์ธานี แล้วยังไปทำงานที่เขตสุราษฎร์ธานีอีกต่างหาก มาอยู่สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่าในระยะหลัง เกษียณอายุราชการแล้ว กลับไปอยู่สุราษฎร์ธานี ทั้งตัวและหัวใจมอบให้สุราษฎร์

เชิดวิทย์ คงมีสุข หนูแม่รูปหล่อห้วยยอด เมืองตรัง ดิบบอร์ด ๘๐ เปอร์เซนต์ มาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เป็นผู้ชักชวนสาวอักษรศาสตร์จุฬาฯ มางานประกวดเทพีอินเดียแดง จบแล้วทำงานทางด้านสัตว์ป่า ก่อนเกษียณไปเป็นผู้อำนวยการสำนักของกรมป่าไม้ที่กระบี่ ตอนนี้อยู่กับครอบครัวมีกิจการเลี้ยงไก่ที่กระบี่

ชุมพล เพ็ญภักตร์ คนลัดทึบ ชลบุรี นักวิ่งระยะไกลจากอำเภอยศศิลป์เรียนวิชาเอกวนผลิตภัณฑ์ เพื่อจะได้ไม่ต้องเข้าป่า เพราะมีหน้าที่ดูแลสวนคณะวิทยาศาสตร์ แต่ไปทำงานบริษัทไม้อัดไทย กลับต้องเข้าป่าคัดเลือกไม้ งานนี้อยู่กรมป่าไม้ยังไม่ค่อยได้ทำเลย เกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายตรวจสอบภายในของบริษัทไม้อัดไทย เป็นหนึ่งใน ๓ ของชาววนศาสตร์ที่แต่งงานกับรุ่น ๒๗

ดร.ชุมพล สุขเกษม ดอกเตอร์กั๊ก ชาวชุมพร นักเรียนอำเภอยศศิลป์อีกคน อดีตประธานเชียร์คณะ และนักชกกีฬามหาวิทยาลัย ไปจบปริญญาเอกจากฟิลิปปินส์ ไปพบรักกับน้องเกษตรรุ่น ๒๙ ที่เป็นน้องสาวรุ่น ๒๗ งงไหม ทำงานอุทยานแห่งชาติมาตลอด เป็นหัวหน้าอุทยานภูหินร่องกล้าและเขาใหญ่ เป็นผู้อำนวยการสำนักอุทยาน เกษียณระดับ ๙ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ชัยยันต์ สมบูรณ์สิน คนราชบุรี นักเรียนเตรียมอุดมศึกษา จบแล้วไปทำงานที่ป่าไม้เขตลำปาง ย้ายมาอยู่เพชรบุรี เคยเป็นหัวหน้างานป่าไม้ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อยู่เพชรบุรี ๒๐ ปี ย้ายมาเป็นป่าไม้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ท้ายสุดไปเกษียณอายุราชการ ตำแหน่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย

ชัยวุฒิ ดลอารมย์ คนกาฬสินธุ์ จบจากเบชมรรราชรังสฤษฎ์ ทุกคนรู้จักในนาม ฮีโร่รุ่น ๒๗ เพราะสามารถปีนไปชิงธงมาได้อย่างยากลำบาก จบแล้วทำงานกรมป่าไม้ทางด้านปลูกป่าและเพาะชำกล้าไม้ เกษียณอายุราชการแล้วมีความสุขกับการจับไวน์เล่นหุ่น เล่นทอง และเล่นกอล์ฟ

ช่อภัทร พงศ์รุ่งทรัพย์ เดิมชื่อ ช่อ นักเรียนโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยอีกคนหนึ่ง จบแล้วทำงานทางด้านอุทยานเป็นหัวหน้าอุทยานอยู่พักใหญ่ แล้วกลับมาทำงานทางด้านฝึกอบรม เกษียณแล้ว หายหน้าหายตาไม่มีใครพบเจอ

ดร.ชาวลิต นิยมธรรม ดอกเตอร์ไฟ จบมาจากอุทัยวิทยา แต่เป็นคนชยันนาท ไปจบปริญญาเอกที่ประเทศเดนมาร์ก ทำงานทางด้านพฤกษศาสตร์ป่าไม้มาโดยตลอด ถวายงานสมเด็จพระเทพฯ เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ในศูนย์ศึกษาพิบูลทอง เกษียณอายุราชการในระดับ ๙ กรมอุทยาน

ชาวลิต อรุณพัฒน์พงศ์ หนุ่มยะลาจากโรงเรียนสามเสนวิทยา เคยทำงานบริษัทไทยชิปปอร์ต ไปอยู่เขตเชียงรายไม่ชอบกลับมาทำงานที่กรมป่าไม้ จนเป็นผู้อำนวยการกองแผนงาน ถวายงานสมเด็จพระเทพฯ ที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิบูลทองร่วมกับ ดร.ไฟ ย้ายออกไปเป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหลายจังหวัด เกษียณอายุราชการระดับ ๙ ตำแหน่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ

พ.อ.เดชอนันต์ ถึงแสง คนโคราช จบราชสีมาวิทยาลัยอดีตประธานปกครองคนนี้มีชีวิตโดดเด่นมากมายหลายเรื่อง เล่าสามวันสองคืนไม่จบ ย่อยๆ ว่าจบแล้วไปเรียนนักเรียนนายร้อยหลักสูตรพิเศษ แต่โดนจับไปลงหน่วยการลับอยู่ที่เชียงใหม่ และนครปฐม เกษียณอายุราชการเป็นพันเอกพิเศษเสียชีวิตเมื่อปี ๒๕๕๖

เดชฯ ศรีพิพัฒน์กุล เด็กเรียนดีจากโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม การกีฬาที่เด่นเป็นนักชกก็ทีมมหาวิทยาลัยและทีมชาติ เรียนได้เกียรตินิยมอีกต่างหาก จบปริญญาโทสถิติประยุกต์ ที่นิด้า แต่ทำงานผิดทางไปอยู่กรมศุลกากร สู้ลูกหม้อเขาไม่ไหว ยังไปงานสังสรรค์รุ่น ๒๗ เสมอๆ

ทินกร ลิขธิวงศ์ ชาวราชสีมาวิทยาลัยอีกคนหนึ่ง จบแล้วดวงจะเป็นพ่อเลี้ยงไปอยู่เขตเชียงรายมาเป็นป่าไม้จังหวัดชยันนาท ป่าไม้เขตแม่สะเรียง ผู้อำนวยการสำนักป่าชุมชน เกษียณอายุราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมป่าไม้ ตอนนี้เป็นพ่อหม้ายป้ายแดงดูแลสนามโดร์ฟที่เชียงราย

ทวีสิน โอภาสปัทมราช คนเมืองกาญจนบุรี จบจากอำนวยการศิลป์เป็นคนเรียนเก่งทีเดียว ความจำเป็นเลิศ ไปทำงานที่เขตขอนแก่นนานมากจนเป็นหัวหน้าฝ่าย ถูกย้ายมาอยู่เขตเพชรบุรีเลยลาออก ตอนนี้นั่งอยู่กับงาน อ.บ.ต. ที่ขอนแก่น

ทวีศักดิ์ ทิพย์ทินกร เลี้ยงปอง จบจากสวนกุหลาบ เคยอยู่เขตนครราชสีมาและมาเป็นหัวหน้าหน่วยต้นน้ำ เสียชีวิตไปนานแล้ว

ร.อ.ทองชม ปุณยานนท์ คนฝั่งธนบุรี จบอำนวยการศิลป์ ชมเป็นนักดาบไทยของมหาวิทยาลัย ไปเรียนศิษย์การบินของกองทัพอากาศ เสียชีวิตจากการบินผาดโผนให้เยาวชนได้ดูในวันเด็กปี ๒๕๑๙ พร้อมกับรุ่นน้องวนศาสตร์ ๓๕ อีกคนหนึ่ง

ทศพร นาคนาเกร็ด บีเวอร์หนุ่มรูปหล่อคนนครชัยศรี มาจากอำนวยการศิลป์ จบแล้วทำงานด้านสัตว์ป่ามาตลอด เป็นหัวหน้าหน่วยที่สงขลาและชัยภูมิ จนเกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ตอนนี้นอกจากเลี้ยงหลานแล้วต้องไปดูลูกที่อังกฤษอีกต่างหาก

ทศพร วัฒนธรรม คนนครปฐม มาจากโรงเรียนศรีทธาสุมุทรี เรียนอนุรักษวิทยาเป็นวิชาเอก ทำงานที่เขตนครสวรรค์และมีชีวิตเจี๊ยบๆ เสียชีวิตไปนานแล้ว

ธงชัย เปาอินทร์ ชาวอ่างทอง มาจากอำเภวยศศิลป์ จบแล้วไปอยู่สวนสักที่ลำปาง แล้วมาเป็นหัวหน้าหน่วยต้นน้ำที่น่าน วนเวียนมาเป็นผู้อำนวยการส่วนผลิตสื่อ เกษียณอายุในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ทำงานหลากหลายทั้งเขียนหนังสือ จัดสรรที่ดิน ปัจจุบันยังทำหอพักอยู่แถวกำแพงแสน

ธนกฤต ชัยดำรงเลิศ เสียหมีง ชื่อเดิมมงคล จบโพนธมศึกษา คนปากน้ำโพประธานวนศาสตร์ ๓๓ คนปัจจุบัน บรรจุเข้าทำงานที่เขตตาก ไปอยู่เขตแม่สะเรียง ๒ รอบ รอบหลังเป็นหัวหน้าฝ่าย ขึ้นเป็นป่าไม้จังหวัดลำพูนและอีกหลายจังหวัด เป็นป่าไม้เขตก็หลายที่ เกษียณอายุราชการระดับ ๙ ที่เขตนครราชสีมา เป็นอีกคนที่แต่งงานกับเกษตรรุ่น ๒๗ มีบ้านทั้งกรุงเทพฯ และเชียงใหม่ สุขภาพยังแข็งแรง เป็นประธานได้อีก ๓๓ ปี

ธนู ชันติสุข หนุ่มเนื้อหอมเวลานี้ จบจากเบญจมาษฐทิศ ราชบุรี จบแล้วไปทำงานเขตตาก เป็นหัวหน้าอุทยาน ๒ แห่ง ที่ติดใจคือ อุทยานแห่งชาติรามคำแหง อยู่นานนับปีไม่ถ้วน เลยปลูกบ้านที่สุโขทัย ก่อนเกษียณอายุราชการเป็นผู้อำนวยการส่วนที่เขตพิษณุโลก ช่วยรุ่น ๒๗ ทำเรื่องรูปและเพลงอยู่ขณะนี้

ธานี วิริยะรัตนพร หนุ่มเมืองชลที่รู้จักกันว่า เป้ม มาจากชลราษฎรอำรุง เข้าทำงานด้านสัตว์ป่า อยู่ทั้งบางพระ ลำปาง ซ้ำไปเป็นป่าไม้จังหวัดลำปาง ผู้ช่วยเขต ผู้อำนวยการส่วน ป่าไม้จังหวัดตาก ป่าไม้เขตแพร่ ผู้อำนวยการสำนัก เป็นมาทุกตำแหน่งในกรมแล้วก่อนเกษียณอายุราชการเป็นรองอธิบดีกรมป่าไม้ เกษียณเร็วไปหน่อยไม่ทันเป็นอธิบดี มีหอพักให้เช่าทั้งเชียงใหม่และเมืองชล

ธีรวัฒน์ พัฒนศักดิ์ภิญโญ หลิม คนกำแพงเพชรที่จบจากโพนธมศึกษา นครสวรรค์ เดิมชื่อทวีศักดิ์ จบแล้วทำงานที่กรมป่าไม้ เคยอยู่ลำปางย้ายไปอยู่เขตตากไม่ยอมไปไหนจนเกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ตอนนั้นคอยเก็บเงินจากค่าเช่าหอพัก กับขายวัวก็เหลือกินแล้ว

ธีรยุทธ วรณไพโรจน์ แห่ง เป็นชาวสงขลา จบอำนวยการศิลป์ เคยไปเรียนรัฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ไม่อยากเป็นผู้ว่ามาเป็นป่าไม้ดีกว่า อยู่เจียบๆ ที่เขตสงขลาตั้งแต่บรรจุจนเกษียณอายุราชการตำแหน่ง ผู้อำนวยการส่วน มาโด่งดังตอนไปเที่ยวเขมร

เอียรชัย พร้อมมูล อ่อน เป็นคนสงขลาจบสวนกุหลาบ เป็นคนดังประจำรุ่นคนหนึ่ง ทำงานเกี่ยวกับสวนป่าและเพาะชำกล้าไม้มาตลอด เสียชีวิตไปหลายปีแล้วจากอุบัติเหตุ

นพพร แสงสีดา เคียก เป็นนักแบดมินตันเยาวชนมาจากหนองคายวิทยากร เข้ามาเป็นนักแบดมินตันของมหาวิทยาลัย เป็นคนที่มีรูปแบบไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน เคยทำงานที่กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ สุดท้ายไปอยู่ที่ทองแสนขัน จ.อุตรดิตถ์ และเสียชีวิต

นิพนธ์ อนุกุล ตู่ เป็นคนชัยนาท มาจากโรงเรียนสมัคมโรงเรียนราษฎร์ ย้ายมาจากคณะเกษตร ทำงานที่เขตเชียงรายและเขตอุบลราชธานี เป็นป่าไม้จังหวัดหลายจังหวัดและเกษียณอายุราชการในตำแหน่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

นพรัตน์ ทองตัน ลูกนายเหมืองภูเก็ต มาเรียนอำนวยการศิลป์ จบแล้วไปทำงานบริษัทไทยชิพบอร์ด อยู่พักหนึ่ง สอบเข้ารับราชการกรมป่าไม้ได้ แต่กลับบ้านไปทำธุรกิจของครอบครัว ทั้งบ้านจัดสรรและตลาด ตอนนี้อยู่บสจจรรยาธรรมเลี้ยวทองเที่ยว แทนที่จะทำเงินอย่างเดียว

บพิตร มณีรัตน์ เป็นคนอุบลราชธานี แต่จบมาจากโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย เป็นอีกคนที่ทำงานเรื่องน้ำกับไฟ ปักหลักอยู่เชียงใหม่ ไปดูงานต่างประเทศเรื่องไฟป่ามากมายหลายประเทศ ตอนนี้อยู่ปศุสัตว์อยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อนฝูงไม่ได้ชั่วคราว

บัญชา เจริญพงศ์ คนปราจีนบุรี จบจากอำนวยการศิลป์ ไปทำงานที่ป่าไม้เขตอุดรธานีอยู่พักใหญ่ แล้วกลับเข้ามาทำงานทางด้านเพาะชำกล้าไม้เป็นคนเจียบๆ ตอนนี้อยู่ไปแอบเล่นกอล์ฟอยู่แถวไหน

บัณฑิต สุภักดิ์ ชาวกาฬสินธุ์ มาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จบแล้วไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกาจนจบ MPA ด้วยทุนครอบครัว กลับมาแล้วเปลี่ยนสายไปทำงานที่สำนักงบประมาณ จนเป็นผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เป็เป็นคนที่มีน้ำใจกับเพื่อนๆ มากถึงมากที่สุด ให้ความช่วยเหลือเพื่อนฝูงมากมายหลายสาขาในทุกด้านรวมทั้งผู้เขียนด้วย ไม่ได้ทำงานป่าไม้ ตอนนี้อยู่ทำสวนยาง เล่นๆ แถวเมืองเลย

ประกิจ จุฑะพงษ์ พี่ตู่ จบมาจากโรงเรียนสารวิทยาหน้ากรมป่าไม้ที่นี่แหละ เรียนจบแล้วไปบรรจุที่ป่าไม้เขตลำปาง ย้ายมาอยู่กรมทำงานเรื่องน้ำกับไฟมาเกือบตลอดอายุราชการวนเวียนแถวภาคเหนือ กล่าวคือ เป็นหัวหน้าหน่วยต้นน้ำและทำงานด้านไฟป่า เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนที่เขตแพร่

ประจักษ์ นิยมคำ จบจากเบญจมมหาราช อุบลราชธานี แต่ไปตั้งหลักปักฐานที่สงขลา ทำงานที่เขตสงขลา และกองจัดการที่ดินป่าสงวนกลับไปอยู่เป็นหัวหน้าฝ่ายที่สงขลา หัวหน้าอุทยานทะเลบัน เกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนที่สงขลา

ประชา โชติศรีพันธุ์พร เคลย์ เป็นคนพิจิตร จากสมาคมโรงเรียนราษฎร์ ตามพี่มาเรียนวนศาสตร์ จบแล้วไปทำงานเขตแพร่ มีบ้านอยู่เมืองแพร่ เบื่อๆ กับการวิ่งเต้นเลยออกไปทำคาร์แคร์นานแล้ว

ประชา อีรวิทย์ คนเมืองชล จบจากอำนวยการศิลป์ จบมาทำงานที่ป่าไม้เขตพิษณุโลก ระยะเวลาทำงานทางด้านฝึกอบรม เกษียณอายุราชการแล้ว ช่วยงานวัดพระธรรมกาย

ปรีชา เณลิพิชัย มาจากโรงเรียนสระบุรี เป็นคนถามอาจารย์เก่งจึงเรียก ซาถาม ทำงานเกี่ยวกับการปลูกสร้างและเพาะชำกล้าไม้อยู่ทางเหนือมาตลอด ปัจจุบันเพาะต้นไม้หลายชนิดขาย เป็นอาชีพเสริมเงินบำนาญที่แม่ริม เชียงใหม่

ปรีชา วลีพิทักษ์เดช ซา มาจากโรงเรียนวิสุทธิรังสี เป็นเด็กเมืองกาญจนบุรี ซาทำงานก้าวหน้าไปเรื่อยๆ จบแล้วไปทำงานที่ป่าไม้เขตอุดรธานีจนเป็นหัวหน้าฝ่าย ขึ้นเป็นป่าไม้จังหวัดหนองคาย จังหวัดเดียว ไปเป็นป่าไม้เขตปัตตานี ขอนแก่น และเชียงใหม่ เป็นผู้อำนวยการสำนักฟื้นฟู แล้วขึ้นเป็นรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ประพันธ์ ผลพันธุ์ เป็ดรองประธานเชียร์ คนกรุงเทพฯ มาจากสมาคมโรงเรียนราษฎร์ จบแล้วไปทำงานที่เขตลำปางได้ ๒ ปี ย้ายกลับมาอยู่กรมป่าไม้ อยู่ต้นน้ำตั้งแต่ต้นน้ำยังเป็นฝ่าย จนต้นน้ำเป็นสำนักเปิดก็ไม่ไปไหน เกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน

ประวัตี ไวยาหารดี เป็นคนกาฬสินธุ์ จบจากนทรวิทยา ย้ายมาจากคณะประมง เป็นคนพูดเก่ง สมนามสกุลจึงต้องไปเป็นหัวหน้าอุทยานใหญ่ๆ หลายแห่ง เช่น ตะรุเตา สุเทพ-ปุย อินทนนท์และเขาใหญ่ เพื่อให้ผู้เยี่ยมชมประทับใจการบรรยาย เกษียณอายุแล้ว เปิดร้านอาหารเวียดนามที่สระแก้ว

ประสิทธิ์ ศรีเจริญ เสี้ยเด้า เป็นชาวแพร่ หนุ่มอำนวยการศิลป์อีกคน จบแล้วไปทำงานที่สำนักงานป่าไม้เขตเชียงราย เสียชีวิตไปนานแล้ว

น.อ.ประสิทธิ์ไชย โชติมา ผอม เป็นลูกนายทหารอากาศ มาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียนจบแล้วไม่ยอมมาแย่งตำแหน่งเพื่อนเลยไปเป็นทหารอากาศตามบุพการี จนเป็นนาวาเอกพิเศษ เสียชีวิตนานแล้ว

ประสพ แสงภู นักเขียนจากระยองมิตรอุปถัมภ์ มาเรียนวนผลิตภัณฑ์ แต่ทำงานด้านเพาะชำ และปลูกป่าตลอด จนเป็นหัวหน้าฝ่ายที่อุบลราชธานี ทำงานไปเรื่อยลาออกไปทำบัญชีเสียยังงั้นแหละ

พงษ์เทพ สุดใจ อันที่จริงเป็น ว.น.๓๒ แต่เรียนด้วยกันตลอดทุกวิชาจึงเป็นเพื่อนกัน คนสุโขทัย มาจากอำเภวยศศิลป์ จบแล้วไปอยู่ป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช เป็นหัวหน้าหน่วยป่าเลน เป็นคนพูดน้อย มากๆ ไม่ติดต่อกับใครเลย เพื่อนๆ ตามหาไม่พบเจอ

พงษ์ศักดิ์ เย็นแสงจันทร์ อดีตนายกลโมสรวนศาสตร์ เป็นคนขอนแก่น มาจากอำเภอยศศิลป์ จบแล้วไปจ้างงานแทรกเตอร์ก่อนเข้าทำงานที่ป่าไม้เขตอุดรธานีและขอนแก่น อาชีพเสริม มีรถสิบล้อ และเลี้ยงผึ้งเป็นหัวหน้าอุทยานได้พบตาเดียวได้เป็นป่าไม้จังหวัดสมุทรปราการและอีกหลายจังหวัด กลับไปกรมอุทยานวนเวียนไปหลายแห่ง เกษียณอายุราชการระดับ ๙ ที่เขตขอนแก่น

พรเทพ วิศุกกาญจน์ คนนครศรีธรรมราช มาจากวัดรางบัวตามพี่ชาย ว.น.๓๑ มาเป็นป่าไม้ ทำงานเขตเชียงใหม่และปัตตานี มาอยู่กองจัดการที่ดินป่าไม้ไปอยู่อุดรดิตถ์ เสียชีวิตไปนานแล้ว

พยุหศักดิ์ ไชยสุข อุ๊ด คนเชียงราย แต่ไปเรียนยุพราชวิทยาลัย จบแล้วที่เดียวเลยอยู่เขต เชียงรายจนเกษียณในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน

พิชา พิทยขจรวุฒิ หรือ แก้ว แซ่อ้อย คนเรียนเก่งจากพิษณุโลกพิทยาคม ทำงานไทยชิพบอร์ด อยู่ระยะหนึ่งแล้วสอบได้ทุน ก.พ. ไปจบปริญญาโททางอุทยาน มาอยู่สำนักงานคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อม ย้ายมากรมป่าไม้ เคยเป็นหัวหน้าอุทยานทางภาคอีสาน แล้วมาจ้างงานพฤกษศาสตร์ป่าไม้ เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน กลับไปปลูกต้นตาลที่พิษณุโลก มีหน้าที่บรรยายเรื่อง สุขภาพให้ ว.น.๓๓ ฟังทุกวันที่ ๙

พินิจ บัวแดง น้าบัว คนระยอง มาจากอำเภอยศศิลป์ ไปปักหลักที่เชียงใหม่ ไปเป็นฝ่ายที่ แม่สะเรียง ขึ้นเป็นป่าไม้จังหวัดเชียงราย พอเขาให้เป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เลยลาออก ก่อนดื้อๆ รายได้สวนยางที่ระยองเหลือกินเหลือใช้ เคยเป็นผู้ดูแล Forester ตอนอยู่ปี ๔

พินิจ ศรลัมพ์ หยี ของเราคุณพ่อเป็นป่าไม้จังหวัด เป็นอำเภอยศศิลป์อีกคน เป็นนักออกกั๊กทีมชาติ เสียด้วย ทำงานเป็นหัวหน้าหน่วยต้นน้ำ ถวายงานสมเด็จพระเจ้าที่เชียงราย ได้เป็นป่าไม้จังหวัดคนแรก

ของรุ่น วนเวียนไปมาทางภาคเหนือ เพื่อนมาเกษียณอายุราชการระดับ ๙ ที่เชียงใหม่ ในตำแหน่ง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังช่วยงานโครงการพระราชดำริอยู่

พินิจ สุวรรณโน พี่ช้าง ของเพื่อนๆ คนนครศรีธรรมราช มาจากวัฒนศิลป์วิทยาลัย จบแล้ว
กลับปักษ์ใต้บ้านเราเป็นส่วนใหญ่ ที่อยู่นานคือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง เกษียณอายุราชการ
ที่สงขลานั้นแหละ

ไพบูลย์ เศรษฐมุลานนท์ ยักษ์ คนนครชัยศรี มาจากสันติราษฎร์วิทยาลัย จบแล้วไปเป็น
หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหลายแห่งทั่วประเทศ ธิบลากออกจากราชการเนื่องจากเบือแล้ว

ไพโรจน์ พรหมพิตร นักวิ่งของมหาวิทยาลัยชาวสุราษฎร์ มาจากสันติราษฎร์วิทยาลัย
จบแล้วไปอยู่เขตสุราษฎร์ ลูกๆ โตแล้วย้ายมาสำรวจทรัพยากรป่าไม้ที่กรุงเทพฯ เกษียณอายุราชการ
ที่สำนักฟื้นฟู ไปร่วมงานเลี้ยงทั้งวันศาสตร์ ๓๓ และเกษตร ๒๗ เป็นประจำ

ไพโรจน์ ไชยสิทธิ์ คนสงขลา มาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จบแล้วไปอยู่เขตสงขลาจนเกษียณอายุ
เสียชีวิตแล้ว

ไพศาล กุวลัยรัตน์ หนุ่มหล่อจากอำเภวนายศิลป์คนนี้เรียนวนผลิตภัณฑ์ แล้วรับราชการที่กองบำรุงจนเป็นหัวหน้าฝ่ายปลูกสร้างสวนป่าของกรมป่าไม้ เป็นผู้อำนวยการกองคนแรกของรุ่นข้ามไปเป็นรองเลขาธิการ ส.ป.ก. และขึ้นเป็นเลขา ส.ป.ก. ที่เราไปใช้สถานที่ที่สะพานควายจัดเลี้ยงรุ่นในวันศุกร์กันหลายครั้ง ก่อนเกษียณอายุราชการวนเวียนเป็นอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร รองปลัดกระทรวงทรัพยากรฯ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมอุทยานฯ

ภิชาติ วรรณะประทีป คนกรุงเทพฯ นักเรียนกรุงเทพคริสเตียน ไปจบปริญญาโทจากสหรัฐอเมริกา กลับมาทำงานต้นน้ำเกือบตลอดอายุราชการ ปักหลักอยู่เชียงใหม่ เป็นนักร้องเพลงสากลคนสำคัญของรุ่น เกษียณอายุราชการระดับ ๙ ลำน้กออนุรักษ์ต้นน้ำ ต่อสู้กับโรคร้ายมาหลายปีจนเสียชีวิต

มงคล มุลมณี ลุงคุด เป็นรองสารวัตรใหญ่นิสิต มาจากโรงเรียนสระบุรี จบแล้วไปทำงานป่าไม้เขตเพชรบุรี เป็นเจ้าพ่อห้วยยาง มากรมไปอยู่สระแก้ว ขึ้นเป็นป่าไม้จังหวัดฉะเชิงเทรา แล้ววนเวียนเป็นป่าไม้จังหวัด และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหลายจังหวัดจนเกษียณอายุราชการ เป็นโฆษกและนักเล่านิทานประจำวนศาสตร์ ๓๓ ตลอดกาล มีริสอร์ทที่เขาซื้อให้เพื่อนไปเยี่ยมเยียน

พระมัญ รอดภัย คนบางสะพานมาจากประจวบวิทยาลัย ทำงานที่เขตพิษณุโลก แล้วเข้ามาเป็นหัวหน้าฝ่ายบรรจุแต่งตั้งดูแลเพื่อนฝูงอยู่พักหนึ่ง ออกไปอยู่เขตบ้านโป่ง เกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ขณะนี้บวชอยู่ที่วัดพระธรรมกาย

มัญญ บางภูมร อ่าง ชาวชุมแพ ขอนแก่น นักเรียนห้องคิงส์อำเภอนายศิลป์ เคยทำงาน อ.อ.ป. อยู่พักหนึ่ง แล้วเข้าทำงานกรมป่าไม้ ส่วนใหญ่อยู่ภาคอีสาน โดยเฉพาะนครพนมจนถึงหลักปักฐานที่นครพนม เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนที่เขตอุดรธานี

มารุต นิลสุวรรณ แองค์รุต ยอดตำนานมาจากวัดราชาธิวาส นักร้องเสียงเสน่ห์ มาเข้าถูกคณะเลยในเพลง Kawliga และเพลงสากลอื่นๆ เพื่อนจบแล้วไปทำงานด้านสัตว์ป่าอย่างเดียว จนเกษียณอายุราชการในปี ๒๕๔๔ ตำแหน่งที่เป็นอยู่นานคือ หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ขณะนี้เพื่อนเลิกเหล้าเด็ดขาดแล้ว

ยรรยง คำมาส จากโรงเรียนสารคามพิทยาคม มหาสารคาม จบแล้วไปทำงานอุทยานแห่งชาติเกือบตลอด วนเวียนอยู่อีสาน ที่นานหน่อยคือ ภูเรือ ขอนแก่น ที่เพื่อนไปอยู่นานมากแล้วเลยมีริสอร์ทที่เชิงภูเรือทำมาหากินมาหลายสิบปีแล้ว

ลิขิต อินทรพิณรัตน์ คนกรุงเทพฯ นักถ่ายรูปเด็กวัดมกุฏกษัตริยารามนี้เอง ไปทำงานภาคเหนือ อยู่ต้นน้ำที่เชียงใหม่ไม่ไปไหนเลยจนเกษียณอายุราชการ

วนิช สุรแสง เพื่อนโจร เป็นชาวกาฬสินธุ์ มาเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์ แล้วไปทำงานที่เขตลำปางและเขตเชียงใหม่ ย้ายกลับถิ่นฐานไปตั้งหลักที่ขอนแก่น

วรัตน์ เจริญศิริพันธ์ ประธานดาบไทยของมหาวิทยาลัยและเป็นนักดาบเหรียญทอง คนพึ่งพานักเรียนอำนวยการศิลป์ จบแล้วทำงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ วนเวียนอยู่ภาคเหนือ ปลุกบ้านที่ลำปาง เกษียณอายุราชการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายตรวจสอบธุรกิจ สำนักงานตรวจสอบภายใน อ.อ.ป.

วิทยา เฉิดดิลก เป็นลูกครึ่งจังหวัดเลย จบสวนกุหลาบ เป็นนักชกฟลายเวทมหาวิทยาลัย เข้าทำงานกองบำรุงอยู่ผานกเค้า แล้วมาเป็นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง ส่วนใหญ่อยู่ภาคเหนือ มีบ้านที่เมืองแพร่ เป็นผู้อำนวยการส่วนที่เขตแพร่ เสียชีวิตกันยายน ๒๕๕๒ ก่อนเกษียณไม่กี่วัน

ดร.วินัย ศิริกุล เป็นคนลำปาง ไปจบมจรที่วัดวิมล เป็นผู้รักษาประตูสอกกีทีมชาติ ไปจบปริญญาเอกที่ประเทศฟินแลนด์ ทำงานทางด้านวนวัฒนวิทยามาตลอดทางภาคเหนือจนเกษียณอายุราชการ ตอนนี้เป็นมคทายกที่วัดแถวดอยสะเก็ด

วินัย ศิริสิทธิพันธุ์กุล คนเมืองชล มาจากชลราษฎรอำรุง จบแล้วทำงานอยู่กองบำรุง เสียชีวิตไปนานแล้ว

วิฑูรย์ พิระวัฒน์ ประธานยิงปืนของมหาวิทยาลัย ทำเหรียญทองให้มหาวิทยาลัยมากมาย มาจากพุทธนิคม ๒ ไชยา สุราษฎร์ธานี จบแล้วเป็นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง เกษียณอายุราชการออกมาเล่นกอล์ฟกับเพื่อนๆ

วิบูลย์ เอกอรุ คนระโนด สงขลามารจากสามเสนวิทยาลัย จบแล้วไปอยู่เขตสงขลา มีบ้านที่นั่น ย้ายไปกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน

วิรัช เบญจพันธ์ทวี เสียชีวิต เจริญญิกของ ว.น.๓๓ คนหาดีใหญ่ มาจากโรงเรียนวชิราวุธ จบแล้วทำงานกองวิจัยอยู่ไม่นาน ไปอยู่เขตบ้านโป่งจนเป็นหัวหน้าฝ่ายจัดการป่าไม้ ขึ้นเป็นป่าไม้จังหวัดสมุทรสงคราม และเป็นป่าไม้จังหวัดอีกหลายแห่ง เกษียณอายุราชการในตำแหน่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นคนจัดโปรแกรมสังสรรค์ประจำปี ว.น.๓๓

วิริยะ ช่วยบำรุง ยะ ญาติเยะ คนสุราษฎร์ จบจากมหาวิทยาลัย เนื่องจากคุณพ่อเป็นป่าไม้ ยะรู้จักผู้ใหญ่ในกรมป่าไม้มากมาย ไปอยู่เขตแม่สะเรียง แล้วมาเป็นหัวหน้างานป่าไม้ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯนานมาก ไปเป็นหัวหน้าฝ่ายที่เขตเชียงใหม่ ออกไปเป็นป่าไม้จังหวัดเชียงราย ก่อนวนเวียนอยู่ภาคเหนือ เกษียณอายุราชการระดับ ๙ เขตเชียงใหม่

วิสูตร คำวงษ์ นักวอลเลย์บอลทีมชาติคนนี้มาจากโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จบแล้วเป็นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหลายแห่งทั้งภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือ เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนที่พิษณุโลก เสียชีวิตไปนานพอสมควรแล้ว

วีรพล กุลมัตย์ ย้าย เป็นคนสุราษฎร์ มาจากอำเภวนายศิลป์อีกคน เป็นหัวหน้าหน่วยป้องกัน ที่ชุมพรและระนอง เป็นผู้ช่วยป่าไม้จังหวัดคนแรกของรุ่นที่สุราษฎร์ธานี และย้ายออกจากภาคใต้ มาอยู่ป่า สุดทำเยี่ยงนอกราชการที่สำนักจัดการและวิจัยผลิตผลป่าไม้

วุฒิกร เขียวราชนิชย์ เป็นคนกรุงเทพฯ สมัครสอบมาเรียน จบแล้วไปทำงานที่กรมป่าไม้ ปีสองปี ออกไปทำงานประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีใครได้ข่าวคราวเลย

ศุภร สุวรรณประทีป ตี คนศรีประจันต์ สุพรรณบุรี เด็กอำเภอนายศิลป์อีกคนหนึ่ง จบแล้วทำงาน กองจัดการป่าไม้จนได้ไปดูงานที่ญี่ปุ่น เคยไปช่วยราชการที่กองทัพอากาศ ๓ แล้วไปเป็นหัวหน้าหน่วย ดันน้ำที่เชียงใหม่ ตอนนี้อยู่ที่ลำพูน

ศรวิวัฒน์ สุวรรณ นาทีนี้ไม่รู้จัก เอ๊ย ไม่ได้แล้ว ภูมิปัญหาเอ๊ยจัดให้ใสปิ้ง หนุ่มเทพศิรินทร์ ที่วนศาสตร์มีคนเดียว จบแล้วไปสอบเข้าสำนักงานมาตรฐานสินค้า ที่เปิดรับปริญญาตรีวนศาสตร์ ๔ ตำแหน่งมานานแล้ว ไปตรวจสินค้าไม้ แล้วเปลี่ยนแนวไปเป็นอัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายพาณิชย์) หลายประเทศ กลับเข้ากระทรวงมาเป็นระดับ ๙ ตำแหน่ง อัครราชทูต (ฝ่ายพาณิชย์) คณะผู้แทน ถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก ออกก่อนกำหนด ๑ ปี ไปทำงานที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว ๓ ปี

รศ.ศิริ ภู่งษ์วัฒนา หนุ่มอยุธยา จากอยุธยาวิทยาลัย จบแล้วไปเป็นลูกจ้างชั่วคราวกรมป่าไม้ ๑ ปี ไปจบโทบริหารธุรกิจจากนิด้า แล้วเข้าเป็นอาจารย์โรงเรียนพาณิชย์การพระเชตุพน ย้ายมาเป็น อาจารย์คณะบริหารธุรกิจที่เกษมศรีเอง ตอนนี้เป็นคณบดีคณะบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

สนธยา เกียรติงาม อดีตหัวหน้าหอ ๒ คนปราจีนบุรี จบจากพดุงศิษย์พิทยา เรียนจบ ได้เกียรตินิยม เป็นอาจารย์ภาควิชาวนวัฒนวิทยา แล้วลาออกไปประกอบธุรกิจส่วนตัวที่ปราจีนบุรี

ดร.สนใจ หะวานนท์ คนภูเก็ต จากภูเก็ตวิทยาลัย ตามพี่ชายรุ่น ๓๒ มาเรียน จบแล้วไปอยู่ เขตสุราษฎร์ธานี จับงานป่าชายเลนเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านป่าชายเลน จบปริญญาเอกจากประเทศญี่ปุ่น

เกษียณอายุราชการระดับ ๙ ที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ขณะนี้ยังคงทำงานที่อุทยาน
สิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อ.ชะอำ อยู่

สนิท บุญพิทักษ์ มาจากโรงเรียนสระบุรี จบแล้วไปบรรจุที่เขตแพร่ หน่วยก้านเป็นครูบา
อาจารย์เลยถูกจับไปสอนนักเรียนป่าไม้อยู่หลายปี จนเป็นผู้อำนวยการ ต่อมาโรงเรียนป่าไม้ถูกยกเลิก
การสอนไป ต้องถูกลดชั้นมาอยู่เขตแพร่ ลาออกมาเป็นมัคทายกและผู้นำสุขภาพกับชาวแพร่

สนั่น ศรีวะรมย์ อดีตรองประธานสภานิสิต คนอุปราชธานี มาจากโรงเรียนเทเวศน์ศึกษา
ทำงานอยู่กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ เสียชีวิตจากเฮลิคอปเตอร์ตกที่นครราชสีมา พร้อมกับ
รองปลัดกระทรวงเกษตรและรองอธิบดีกรมป่าไม้เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๒๖

สมเกียรติ เทพไชย ชาวสงขลา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏอีกคนหนึ่ง จบแล้วไปทำงานที่สงขลา
มีครอบครัวอยู่ที่สงขลา ไม่ย้ายไปไหนจนเกษียณอายุ

สมเกียรติ ม้าแก้ว ม้า คนเมืองจันทบุรี มาจากอำเภวนายกศิลป์ จบแล้วทำงานเป็นหัวหน้าสวนป่า
ที่ป่าไม้เขตศรีราชา ย้ายมาจ้างงานด้านอุทยานจนเป็นหัวหน้าอุทยานหลายแห่ง ลาออกจากราชการ
นานแล้ว แต่ยังมาพบเพื่อนๆ บ้างถ้าว่าง

สมยศ แขวงโสภา อำเภวนายกศิลป์อีกคนละ บ้านอยู่โพธารามราชบุรี ไปจบปริญญาโทที่
ออสเตรเลีย ทำงานต้นน้ำทางเหนือ เสียชีวิตไปนานแล้ว

สมศักดิ์ ทรวงชมพันธ์ อยู่ฝั่งธนบุรีนี้เอง มาจากวัดนวลนรดิศ จบแล้วไปทำงานที่เขตเพชรบุรี
เป็นหัวหน้าหน่วยต้นน้ำเพชรบุรี แล้วมาอยู่สำนักอนุรักษ์ต้นน้ำจนเกษียณอายุราชการ

สมศักดิ์ เนติรังษีวัชร มัก หนุ่มรูปหล่อจากราชสีมาวิทยาลัย ปี ๔ เป็นทั้งรองนายกองค์การ
และประธานแบดมินตัน จบแล้วไปอยู่แถวอยู่พักหนึ่ง มาทำงานบ้านเกิดเขตนครราชสีมาจนเป็น
หัวหน้าฝ่าย ป่าไม้จังหวัดนครราชสีมา และป่าไม้เขตนครราชสีมา เป็นผู้อำนวยการสำนัก ขึ้นเป็น
รองอธิบดีกรมป่าไม้ที่เดินทางด้วยรถยนต์เท่านั้น มัก เสียชีวิตเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ ก่อนเกษียณ
อายุราชการปีกว่า

สมสิทธิ์ เหมสุวรรณ ย้ายมาจากคณะเกษตร มาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา เป็นหัวหน้า
ศูนย์เพาะชำกล้าไม้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเคยเป็นป่าไม้อำเภอหาดขาม อ.อุบลราชธานี
คนในแวดวงพระเครื่องคงรู้จักเยี่ยมดี

สมหมาย จันทรฉาย ฉอย เด็กสวนกุหลาบ คนนครชัยศรี เป็นอีกคนที่ขึ้นเหนือแล้วกลับบ้าน
ไม่ถูก ทำงานที่เขตลำปาง แม่สะเรียง เชียงใหม่ ทางด้านปลูกป่า ตั้งหลักอยู่ที่อำเภอองาว ลำปาง

สมหมาย ชัยวัฒน์ มาจากโรงเรียนอานวยวิทย์ สมุทรปราการ จบสาขาวนวัฒนศึกษา

แล้วไม่ได้สอบทำงานกรมป่าไม้ ไปทำงานเอกชน เคยเจอกันครั้งหนึ่งเพื่อนไม่เปิดเผยข้อมูล
สู่สาธารณชน

สมหมาย เอื้อเจริญ คนแปดริ้ว มาจากโรงเรียนเซนต์หลุยส์ จบแล้วทำงานกองวิจัยผลิตผล
ป่าไม้ แล้วไปอยู่ป่าไม้เขตปราจีนบุรี เคยช่วยราชการกองทัพภาคที่ ๑ แล้วเป็นหัวหน้าฝ่ายต้นน้ำ
ที่ปราจีนบุรี เสียชีวิตก่อนเกษียณอายุราชการ

รศ.ดร.สามัคคี บุญยะวัฒน์ จ้อย มาจากกรุงเทพฯ คริสเตียน จบปริญญาเอกจากประเทศฟิลิปปินส์
เป็นอาจารย์ภาควิชาอนุรักษวิทยา จนเป็นรองคณบดีคณะวนศาสตร์ และเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จ้อย อยู่บางเขน สีส้มกว่าปีเลยทีเดียว

สามารถ วงศ์เจริญ จากคณะราษฎรบำรุง ยะลา มาบางเขน จบแล้วกลับไปทำงานที่สำนักงาน
ป่าไม้เขตปัตตานี ขึ้นเป็นหัวหน้าฝ่ายอย่างรวดเร็ว เป็นผู้ช่วยป่าไม้เขตคนแรกของรุ่น แล้วอยู่หนึ่งที่
ปัตตานีไม่ยอมไปไหน ออกจากราชการก่อนกำหนด ๕ ปี ในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักสาขาที่
ปัตตานี

เสนอ รังสิมันตุชาติ หนุ่มหล่อจากเบญจมาชุกิต นครศรีธรรมราช คนจะดั่งห้ามไม่ได้มีคน
ซ้อนท้ายตั้งแต่ปี ๑ จบแล้วไปทำงานป่าไม้เขตแพร่ ย้ายอีกทีไปเป็นหัวหน้าฝ่ายที่เขตขอนแก่น อยู่จน
เกษียณอายุราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ออกพบปะเพื่อนฝูงเป็นว่าเล่นระยะนี้

สุชล ผาติเสนาะ กรอก มาจากเบญจมาชุกิต ปัตตานี ครั้นจบมาทำงานไม่ยอมกลับบ้าน
ไปบรรจุที่ป่าไม้เขตปราจีนบุรี แล้วย้ายไปป่าไม้เขตพิษณุโลก เป็นหัวหน้าส่วนที่อุตรดิตถ์ ลาออกจาก
ราชการไปทำงานส่วนตัวที่อุตรดิตถ์นั่นเอง

สุพัฒน์ บุญมีประเสริฐ นักกอล์ฟมือหนึ่งวิทยาศาสตร์ ๓๓ มาจากโรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จบแล้วไปทำงานต้นน้ำที่ทุ่งลุยลาย ชัยภูมิ แล้วเปลี่ยนไปเป็นหัวหน้าอุทยานแห่งชาติแก่งก้ำแพงเพชร ขึ้นเป็นป่าไม้จังหวัดชัยภูมิ เกษียณอายุราชการตำแหน่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

สุรินทร์ วิวัจนสินทร์ แยกเป็นคนกรุงเทพฯ มาจากวัดสุทธิวรารามนี้เอง จบแล้วสอบชิงทุน ก.พ. ไปจบปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา กลับมาทำงานสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เคยเป็นผู้อำนวยการสิ่งแวดล้อมภาคเหนือ ในที่สุดกลับมาเกษียณอายุราชการระดับ ๙ ตำแหน่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี ตอนนี้ทำงานเป็นผู้ไกล่เกลี่ยคดี

สุพงศ์ ทองเลี่ยมนาค ประธานตะกร้อมหาวิทยาลัย มาจากเบญจมาชูปิศา นครศรีธรรมราช จบแล้วทำงานแก่งป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักของกรมป่าไม้ เสียชีวิตเป็นคนล่าสุดของวิทยาศาสตร์ ๓๓

สุพงษ์ วงศ์ดี ปี่ คนอุบลราชธานี มาจากสมาคมโรงเรียนราษฎร์ จบแล้วไปทำงานที่ป่าไม้เขตอุบลราชธานี แล้วไปอยู่ต้นน้ำที่เชียงใหม่ กลายเป็นคนเชียงใหม่ ทำงานต้นน้ำนานมาก เป็นหัวหน้าฝ่ายที่ป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่ เกษียณอายุราชการผู้อำนวยการสำนัก กรมป่าไม้ ที่เชียงราย

สุรศักดิ์ คณารักษ์สันติ กก จบจากตรุณราชบุรี เรียนกับผู้เขียนตั้งแต่อนุบาลจนถึงมัธยม ๓ จบแล้วไปเป็นผู้ช่วยหัวหน้าสวนห้วยยาง แล้วย้ายไปป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี กลับมาเป็นหัวหน้าศูนย์เพาะชำกล้าไม้ราชบุรีอยู่หลายปี เกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ของกรมป่าไม้ มีบ้านอยู่ราชบุรี เข้ากรุงเทพฯ เฉพาะวันอาทิตย์

สังเวียน คงดี ชาวพิจิตรจากสวนกุหลาบมาเรียนวิทยาศาสตร์ไปทำงานเชียงใหม่เป็นหัวหน้าหน่วยอนุรักษ์ต้นน้ำ ขึ้นไปเป็นหัวหน้าฝ่ายที่เขตแม่สะเรียง และขึ้นเป็นผู้ช่วยเขต เป็นป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่และอีกหลายจังหวัด เป็นป่าไม้เขตหลายแห่ง มาเกษียณอายุราชการระดับ ๙ ที่ศรีราชา แล้วไปทำงานหน้าห้องรองนายกรัฐมนตรี

สันทัต แสงกุล คนสุราษฎร์ธานี เรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์อีก จบวันผลิตภัณฑ์แล้วไปทำงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จนเกษียณอายุราชการ ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สำนักผู้อำนวยการ

สันทวิทย์ จงจิตรภรณ์ คนเขาวราชมาจากสวนกุหลาบ ไปทำงานต้นน้ำที่เชียงใหม่ไม่ยอมไปไหนเลยจนเกษียณอายุราชการ กลับบ้านเขาวราชไม่ถูกละมั่ง

ผศ.ดร.อนันต์ อนันตโชติ ประธานฮอกกี้และนักฮอกกี้ทีมชาติ คนเชียงราย จบปริญญาร้อยเยลวิทยาลัย ไปจบปริญญาเอกจากไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา มาเป็นอาจารย์ภาควิชาการจัดการป่าไม้พร้อมกับเปิดร้านซักรีดข้างมหาวิทยาลัย เป็นเลขานุการคณะ และรองคณบดี ลาออกก่อนไปเลี้ยงหลานที่อเมริกา

อนุชิต นาคสมบุญ มาจากราชสีมามีวิทยาลัยอีกคนหนึ่ง เป็นนักวิชาการป่าไม้ตรีกองจัดการป่าไม้ ทำงานด้านไฟฟ้า เสียชีวิตไปนานแล้วด้วยโรคไต

อุทัย ทองมี นี่ก็อำนวยการศิลป์ มาจากปากพนัง นครศรีธรรมราช ไปจบปริญญาโทมาจากสกอตแลนด์ ทำงานต้นน้ำมาตลอด เกษียณอายุราชการในระดับ ๙ สำนักอนุรักษ์ต้นน้ำ เป็นนักชกกีฬามวยชนิดอีกคนหนึ่ง

อรัญ กุลสุ เดิมชื่อ อร่าม มาจากเบญจมาศราชูทิศ ราชบุรี จบแล้วทำงานได้ไม่นานก็เสียชีวิต

อภิวัฒน์ จริยะธาราสี เสี่ยแบน เป็นคนบ้านโป่ง มาจากตรุณราชบุรี เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย ทั้งบาสเกตบอลและวอลเลย์บอล สอบเข้าทำงานกรมป่าไม้ได้ แต่ไม่ทำ ไปขายแทรกเตอร์จนตั้งหลักได้ ตอนนี้ทั้งทำบ่อทรายที่พิมายและเลี้ยงไก่เนื้อที่บ้านโป่ง ไม่รู้จะเอาเงินไปเก็บที่ไหนนอกจากซื้อไวน์กิน

อภิสิทธิ์ สิมศิริ เดิมชื่อ สุคนธ์ เป็นหัวหน้าตึก ๔ มาจากผดุงศิษย์พิทยา จบแล้วไปทำงานบริษัทไม้อัดไทยพุกหนึ่ง กลับมาทำงานกรมป่าไม้ ไปอยู่แถววังน้ำเขียวยังทันมาเกษียณอายุราชการระดับ ๘ ที่นครราชสีมา

อานนท์ สรวินทร นนท์ คนกรุงเทพฯ มาจากวัดเบญจมบพิตร สอบเข้าได้เป็นที่ ๑ ของรุ่น จบแล้วต้องดูแลพี่สาวที่กรมวิชาการเกษตร เลยกินงานที่กรมป่าไม้ตลอดไม่ย้ายออกต่างจังหวัดเลย เกษียณอายุราชการตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน ตอนนี้มีเวลาไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ เต็มที่แล้ว

อาทิตย์ พาดน เพื่อนจิว มาจากชลราษฎรอำรุง เมืองชล จบแล้วทำงานทางด้านเพาะชำกล้าไม้และไฟฟ้า เกษียณแล้วไปปลื้กวิเวกอยู่เมืองกาญจน์นี่เอง

อำนวยการ กาวังค์ หนูมรูปหล่อ่นักร้อง KU Band คนเชียงราย ไปจบจากยุพราชวิทยาลัย จบแล้วไปทำงานที่สำนักงานมาตรฐานสินค้า กระทรวงพาณิชย์ เช่นเดียวกับ เอ็ม ไปอยู่เชียงใหม่อยู่ระยะหนึ่ง เลยกินออกจากราชการเปิดร้านซันโตกกกิจการใหญ่โต นำเสียดายที่เพื่อนเสียชีวิตก่อนเวลาอันควร

วนศาสตร์ ๓๓ ได้สวนสนามเพลงมาร์ชป่าไม้มา ๕๐ ปีแล้ว เสียชีวิตไป ๒๔ คน พบกันใหม่วาระ ๖๐ ปี เหลือก็คนยังไม่รู้เพราะทุกคนไม่รู้ว่พรุ่งนี้กับชาติหน้าอันไหนจะมาก่อนกัน สวัสดิ์

ชัยยันต์ สมบุญสิน

๒ สิงหาคม ๒๕๖๐